

Gravel & Gras

witte tenniskleding verplicht

Heden en Verleden van de Tennisparken, de Clubs en
de Mensen in Den Haag en Omstreken

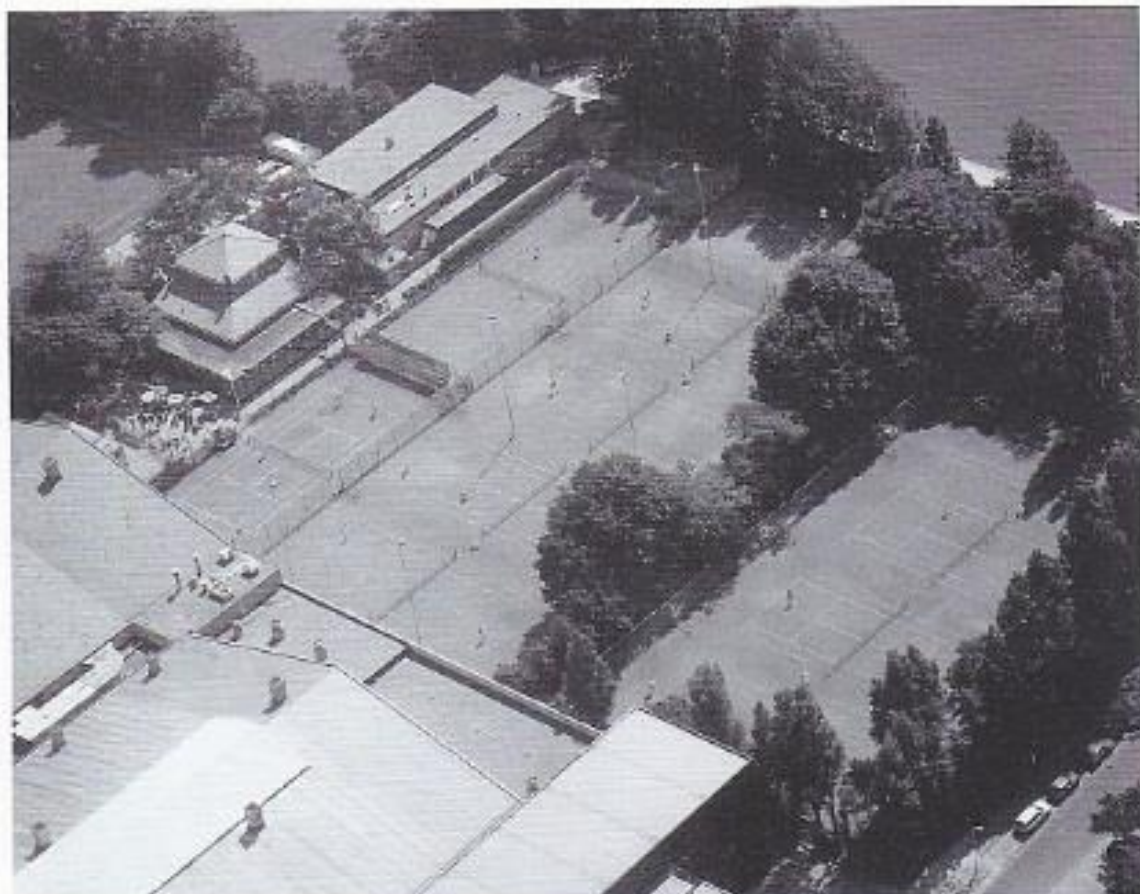
door
Theo Bollerman

Uitgeverij "De Nieuwe Haagsche"

Tennis op Houtrust

Het moderne Houtrust

Sinds de afbraak van de Houtrust hallen hebben de gasten van tennispark Houtrust een mooi ruimtelijk uitzicht, gezeten op het terras van het clubhuis. Dit klassieke paviljoen was vroeger een jachthuis van koning Willem III en diende vanaf het eind van de negentiende eeuw als clubhuis van de voetbalvereniging H.B.S. In 1995 heeft de hoofdpachter Bas Akerbout het park ingrijpend gerenoveerd, nadat hij met

Tennispark Houtrust.

de eigenaar, de gemeente Den Haag, een dertigjarig huurcontract had afgesloten. Het clubhuis werd omgeven door een grote serre, zodat een fraaie ruimte gecreëerd werd met prachtig uitzicht op de banen. Hij voorzag de 11 banen van verlichting en legde een beregeningsinstallatie aan. Met zijn komst werd een einde gemaakt aan een rommelige periode met veel wisselingen van beheerder.

Sinds 2001 zwaait Erik Post er de scepter als onderpachter. Post en zijn vrouw Nicolette hebben er onmiddellijk naar gestreefd het park in stijl te beheren. Het interieur is met allure gedecoreerd. Hij hecht grote waarde aan zorgvuldigheid.

Erik Post, de beheerder met een eigen visie

Post is begonnen als tennisleraar, en heeft op vele parken lesgegeven. Zo heeft hij ook meer dan vijf jaar T.C. de Wildhoef geleid, naast het gelijknamige restaurant in de bosjes van Pex. Dit clubje speelde op vier kunstgrasbanen, die elke dag opnieuw moesten worden opgezet en afgebroken, omdat de korfbalclub ALO, die eigenaar is van het terrein, dan hun core-business kwam uitoefenen. In deze periode brandde het clubhuisje af, dat vervangen werd door een portocabine. Voorzitter Van Gijzel wilde een verhoging van de pachtsom, en Erik Post vertrok. Dit zou ook het einde betekenen van de tennisclub.

Het beleid van Post is er vooral op gericht het de recreant naar de zin te maken. Voor een bedrag van slechts 135 euro kan men een parkkaart aanschaffen, en men heeft dan het recht om de gehele week, de gehele dag te tennissen. Deze visie leidde aanvankelijk tot spanningen met de Tennisclub Houtrust (TCH), die tot die tijd vrij spel had op het park. Inmiddels is Post weer tevreden met de samenwerking.

Trainer Erik Post, op de rug gezien.

Voor 1913 al gesticht?

Het is nog niet geheel duidelijk, wanneer er voor het eerst getennist werd op deze locatie. In het allereerste jaarboekje van de N.L.T.B. uit 1914 staat al een verwijzing naar Houtrust, alwaar de H.L.T.C. "Henoma" één cementbaan bespeelt, met als voorzitter F. van Teutem. De andere bestuursleden zijn: H. W. Hofstede, H. ter Laag, R. de Lange en A. H. de Voogt. Aangezien zo'n jaarboekje verscheen aan het begin van dat jaar, is het redelijk om aan te nemen, dat het hier het bestuur uit 1913 betrof. Het zou zeker zo kunnen zijn, dat de baan op Houtrust al vanaf 1910 bespeeld werd. In dat jaar werd het sportterrein Houtrust in gebruik genomen, speciaal ontwikkeld voor het beoefenen van diverse sporten. Twee jaar later werd het team al beschreven als behorende tot de goede, ervaren teams.

Tennisclub Houtrust sinds 1916

Men gaat ervan uit, dat Tennisclub Houtrust in 1917 is opgericht. Althans, in het jaarboekje van de N.L.T.B. van dat jaar wordt voor het eerst de H.L.T.V. Houtrust met de heer Schram de Jong als voorzitter en zijn vrouw als secretaresse vermeld. Zoals al eerder gesteld, is het derhalve in 1916, dat de club al speelde. Schram de Jong zou een belangrijke figuur ook in organisatorische zin worden. Namens de N.L.T.B. is hij frequent aanwezig bij prijsuitreikingen van de diverse Haagse toernooien.

Zeker vanaf 1922 werd er competitie gespeeld. In 1923 kwamen de volgende spelers uit in de tweede klasse: de juffrouwen J. Postma en N. Kortlandt en de heren P. Obertop en mr. G. van Bisselich. Men speelde op één cementen baan. Tot 1934 wordt de club vermeld als lid van de Bond, met nog steeds Schram de Jong als contactpersoon. Het is onbekend of deze club in de tijd tussen 1934 en de heroprichting van TCH na de oorlog is blijven bestaan.

Op het park speelde vanaf 1930 tot aan de oorlog ook nog H.L.T.C. Deuce op twee banen.

Een andere bespeler was het vaak verhuizende H.L.T.C. Ready.

Tijdens de crisisjaren werd de betonbaan tot puin geslagen en een gravelbaan aangelegd, met daarnaast waarschijnlijk een tweede baan.

In 1946 heropgericht

Tennisclub Houtrust begon met een contributie van fl 35,-, waarbij nog enkele bedragen kwamen: fl 5,- entreegeld, fl 1,- voor de bondskaart, fl 2,- voor de terreinkaart, en fl 1,- voor het verplichte clubembleem! Op 23 juni 1947 werd het eerste clubtoernooi georganiseerd met 64 prijzen. Naar schatting won de helft van de deelnemers een prijs.

Men begon met drie teams in de laagste klasse, maar er waren al een stel goede spelers lid, zodat men snel promoveerde. In het begin van de vijftiger jaren speelde TCH met 10 teams in de competitie mee, waarvan het eerste in de overgangsklasse A.

T.C.H. promoverend naar de 2e klasse W. V.I.n.t. de dames de Wijs, Fikenscher en Hessels en de heren Lumkeman, Hessels en Meyer.

Afschrijfsysteem methode B.B.

Na de oorlog werden over de gehele stad sirenes geplaatst om de burgerij tijdig te waarschuwen in geval van oorlog, zodat de Bescherming Burgerbevolking optimaal zijn werk kon doen. Deze methode bracht het bestuur op het idee ook een sirene te gaan gebruiken, wanneer men in verband met de drukte op mooie zomerdagen afwisselend de banen moest gaan bespelen.

Het clubhuis, voormalig jachthuis van Willem III.

De club breidde zich uit tot een welvarende vereniging. In het midden van de vijftiger jaren waren er uitwisselingen met Duitse clubs onder aanvoering van Karel Otten, die tot op hoge leeftijd op Houtrust is blijven tennissen.

Het open toernooi

Het open toernooi had een erg goede naamsbekendheid. In de jaren vijftig werd er zelfs een sterk A, B en C toernooi georganiseerd, waarvan in de Haagsche Courant en het Vaderland uitvoerig verslag werd gedaan. Toen het lastig werd een optimaal deelnemersveld voor het A toernooi te verkrijgen, is dit onderdeel geschrapt. Het B toernooi heeft zich daarna nog erg lang in een grote belangstelling mogen verheugen.

De jaren negentig

In 1992 viert de club het 75-jarig bestaan. Voorzitter Ton Bronwasser schetst de problemen met de pachters en spreekt de hoop uit dat de situatie zal verbeteren. In de meest welvarende periode kende de club wel 600 leden. Met de komst van

Gezelligheid bij TCH in 2002.

Erik Post veranderde het beleid. Post eiste een grotere discipline dan men tot dan toe gewend was. Een grote groep leden pikte dit niet en vertrok. Met name de competitie spelers voelden zich benadeeld.

Na een inzinking is de vereniging inmiddels weer aan het groeien. Het bestuur ontwikkelt vele activiteiten in samenwerking met Post. Een levendig clubleven zorgt voor gezellige avonden met barbecue en al. TCH streeft naar een clubgrootte van ongeveer 150 leden.

1965 – Tennispark Waldeck, tussen Loosduinen en Kijkduin

Lo Copper neemt het initiatief

De stad bleef zich aan de zuidkant uitbreiden. De wijk Waldeck werd gebouwd. Het was logisch, dat de tennisspelers in de nieuwe wijken ook bediend dienden te worden. Wethouder Dankelman stond vierkant achter het plan een nieuw tennis-park te stichten. Hij was de voormalig keeper van het roemrucht H.V.V. en een groot tennisliefhebber met twee goed spelende zoons, Maarten en Jan Willem. De heer Lo Copper kreeg toestemming het park Waldeck te bouwen, gelegen aan

Tennispark Waldeck.

de rand van het landgoed Ockenburgh met 14 tennisbanen, een midgetgolfbaan en een fraai clubhuis. Het park werd enigszins verlaagd aangelegd, wat enige beschutting tegen de wind gaf in de periode, voordat de aanplanting voldoende volgroeid was.

Later werd het park uitgebreid tot 21 banen.

De openingswedstrijd werd gespeeld tussen Rinus Buytelaar en Tom Okker.

Never Out vestigt zich op Waldeck

Van Berg en Dal kwam de middelgrote club Never Out over. De tegenstanders van

Opening van Tonnispark Waldeck. Th. Wachtel, R. Buytelaar, L.C. Copper en T. Okker. 27 maart 1965.

deze overstap bleven achter op Berg en Dal onder de naam "Antilopen". Behalve dat zij niet van verhuizen hielden, waren zij beslist ook geen verwoede enkelspelers.

Bekende Haagse leden van Never Out waren o.a. makelaar Harry Belderbos en patholoog-anatoom Martin Voortman. In de tachtiger jaren was Ruud Leather voorzitter. Ook als tennisser bracht Leather de nodige spirit mee op de baan. Geen tegenstander wist hem gemakkelijk te verslaan.

In 1954 opgericht

Never Out werd in 1954 op Berg en Dal opgericht. Het ledenaantal heeft altijd geschommeld tussen de 100 en 150 leden. Het clubblad "Snaarflitsen" bestaat al sinds de oprichting. De club heeft altijd veel waarde toegekend aan gezelligheids-evenementen.

De overgangsklasse A

In de jaren zeventig kwamen de gebroeders Tom en Ronald Copper, de zoons van de eigenaar, voor deze club uit. Dit waren de grote succesjaren, men bereikte in 1972 de overgangsklasse A. Het successteam bevatte behalve Miep van Mourik ook bekende Hagenaars als Gerard Scholtes en de razende ijshockeyer Rob Hagedoorn. Miep van Mourik: "In de overgangsklasse A kwamen we kort uit, maar daarna hebben we ons aardig staande gehouden in de overgangs B. Bij ons speelde toen ook Gerard Scholtes mee.

De uitwedstrijden hadden een extra charme, omdat we met Gerard in zijn snelle sportwagen mee konden rijden. De enige, die daar tegenaan hikte, was Ronald Copper. Die was bij uitwedstrijden altijd al extra nerveus, maar hij kon helemaal niet tegen hard rijden. Regelmatig moest hij er uit, omdat zijn maag zich omkeerde, maar dan was hij wel zo snel tijdens de singel."

De grootste triomf, ooit door Never Out bereikt: in 1972 promoveerden Rob Hagendoorn, Els Hofland, Anne v.d. Broeck, Gerard Scholtes, Miep v. Mourik en Ronald Copper naar de Overgangsklasse A.

Hoewel het hoogste niveau niet gehandhaafd kon blijven, heeft de club zich door de jaren heen goed weten te handhaven. Het eerste team komt toch nog steeds uit in de vierde klasse zondag gemengd.

Het vrouwelijke element

Voorzitter is Elma Grell. Zij maakt al bijna acht jaar deel uit van het bestuur en is al dertig jaar lid. Over Never Out zegt ze: "Onze vereniging kent een grote harde kern van wat oudere leden. De gemiddelde leeftijd zal zo tussen de 40 en de 50 jaar liggen. Het leuke is, dat wij niet te klagen hebben over mensen, die bereid zijn de handen uit de mouwen te steken voor de club. We zijn er erg trots op, dat Miep van Mourik onlangs de stadspenning van de gemeente Den Haag kreeg aangeboden uit handen van wethouder Stolte, omdat ze 36 jaar onafgebroken vrijwilligerswerk voor de club heeft verricht. Zo heeft ze lang in het eerste gespeeld, en daarna nog langer van de technische commissie deel uit gemaakt."

Feest op Never-Out.

